

عنوان مقاله:

چاووشی خوانی، میراث معنوی ایرانیان

محل انتشار:

اولین کنگره ملی تفکر و پژوهش دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

بهزاد جماعتی سومرین (یاغیش) - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در فرهنگ و تمدن ایرانی از دیر باز هنرمندان و اهل ذوق در بین عوام و خواص جایگاه خاصی داشته و دارند و بعد از ورود اسلامی به ایران، اکثر هنرها با معنویت عجیب و جایگاه هنر و هنرمند قداست خاصی به خود گرفته است. از جمله ی این هنرها که قدمتی به درازای تاریخ دارد چاووش خوانی است. چاووش خاوان ها افرادی که ضمن داشتن صوت نیکو، از افراد باتقوا و متدین جامعه بودند که مورد اعتماد همه بودند. چاووش خوان ها به غیر از نقش خوانندگی و خبر رسانی و اطلاع رسانی به مردم از مسافرت زائران، در هنگام سفر گاهی به عنوان راهنما و در طول مسیر راه نقش راهبران کاروان را به عهده داشتند و از افراد سالخورده نیز مراقبت می کردند. در حقیقت چاووش یا به تنهایی یا به همراه شاگردان خود و با استفاده از لحن ها و آهنگ های موسیقی و کلام نافذ خود یا اشعار شاعران دیگر صحنه ای را خلق می کرد که حتی افرادی که سنگ دل بودند گاهی با لحن خواندن وی می گریستند و نتیجه اش گاهی رغبت بیش از پیش مردم به سفرهای زیارتی و تجدید بیعت با ائمه ی اطهار علیهم السلام می شد. در این مقاله کوشش شده تا ابعاد معنوی و تاریخی چاووشان از گذشته تا کنون مورد بررسی قرار گیرد و نمونه هایی از تاثیرات چاووش خوانی بر جامعه که در قدیم الایام بیشتر بوده آورده شود.

کلمات کلیدی:

چاووش خوانی، زوار، جارچی، چووش، زیارت، صدا، زائر و موسیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370315>

